

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

181.

Uz planētas ir parādība, kas tuvu saskaras ar celšanas darbu tālajās pasaulēs. Šo parādību Mēs esam veidojuši gadu tūkstošos. Un Mēs, cilvēces Brāļi, tā tiecamies uz Mūsu Hierarhijas Spēkiem. Tai pašā Magnētā Mēs tiecamies uz to pašu Spēku, kas ceļ augšup Mūsu jauncelsmi. Brīnišķīgs ir Mūsu esamības uzdevums. Var izpausties kā spēks, kas tura atklāsmju “kausu”; abas rokas izstieptas pret “kausu”.

182.

Lietderīguma apjēgšana ir zīme tam, ka notiek sadarbība ar Mums. Kā gan citādi iespējams pāriet uz izpratni par Magnētiem, kas izsūtīti pa dažādām zīmēm? Kā gan citādi iespējams tuvoties cilvēka apziņas magnetizēšanās parādībai, kas klusībā vērs uz sevi veselās tautas skatienus. Tā var izsekot tam, kā Mūsu sūtītās Māsas un Brāļi ir piesaistījuši sev un likuši vērties ap sevi veselu tautu apziņas. Bet lai to izsekotu, vērīgi jāizprot katra soļa vērtība.

183.

Daudz laba atnes apvienoti sūtījumi, kad var saglabāt vienu toni, kā skaņdarbu atslēgā. Var pat ar kamertoni uzdot vienu vadošu toni. Magnēts, kamertonis, gredzens un daudzas citas parastas ierīces viegli ieiet jauno jogu ikdienišķās dzīves lietošanā. Putekļu uzslāņojumu tīrīšanai vajadzīga lāpsta un slotā. Nevajag vairīties no parastiem priekšmetiem; - kā apakšā tā arī augšā. Ir gudri pierast, ka nav miera un nav beigu. Bet Mūsu Brālības un Hierarhijas apjēgšana vien jau virza ceļinieku pa īsāko ceļu uz Bezrobežību.

184.

Ja orbīta, kas pievelk apzinīgas tiekšanās, arvien novedīs garu pie Mūsu Vārtiem. Gara jaunrade dun visā izplatījumā un vienīgi Augstākās Varas atzīšana piesātina garu ar radošiem meklējumiem. Tā pēc katra orbīta, kas aicina uz augstāku jauncelsmi, tiek piesātināta ar visām augstākajām enerģijām. Vienīgi apzinīgas meklēšanas ceļš veicina tiekšanos uz Mūsu orbītu. Tā iespējams aizsniegt augstākās pakāpes.

185.

Ur. ir redzējusi un piedalījusies Mūsu ugunīgajā darbā. Tā Mēs ne vien novērojam, bet arī kontrolējam ugunīgos sasprindzējumus. Novērošanas centri izvietoti Mūsu Torņa vairākos stāvos.

186.

Kāds klostera priekšnieks, izsūtot mūkus ceļojumos, vienmēr viņus izvadīja vārdiem – “mūsu Mītne atkal paplašinās”. Viņš zināja, ka garīgā atsvešināšanās nevar notikt, un ka šādi ceļojumi tikai nostiprina Mītnes apmērus. Tā domājiet, kad daļa brāļu uzsāk jaunu ceļu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

187.

Zināšana ir vērti uz Brālību. Nebrīnīsimies, ka Brālības dibināšanu iesāk ar zinātnes sintēzi. Lai arī ikviens pārvalda vienu priekšmetu, bet tas pratīs cienīt izzināšanas neskaitāmās nozares. Šajā cieņā dzims Brālības izpratne.

188.

Taču ne briesmas un bailes, bet prieks ir Brālības balsts. Harmonijā izaug pārzemes jūtas. Kurš kaut reizi izbaudījis šīs pacilājošās izjūtas, tas jau pazīst Brālības Magnētu.

189.

Gatavojoties uz Brālību, jāizprot vienkāršā patiesība – jo vairāk, jo labāk. Nedomāsim, ka visa pietiekoši. Visu līdzņemta lietu pārskatīšana jāpieņem kā nepieciešamība. Daudz paņemt līdzī nevar, bet vajadzīgo aizmirst arī nedrīkst. Pati izvēle jau būs pietiekama pārbaude.

190.

Ja notiek Pasauļu pārbaude, tad arī katra daļiņa tiek pārbaudīta. Var paredzēt, ka kādu šāds stāvoklis izbiedēs. Bet vienīgi pavirša domāšana kavēs apsveikt evolūcijas likumu. Paplašināta apziņa iemīlēs šādu nemitīgu kustību. Vai gan labāk atrasties kļūdu un maldu nemainīgajā cietumā. Gluži otrādi, ir daudz līksmāk nojaust pastāvīgu pārbaudi, kas rada atbildības sajūtu.

Katrā sadarbībā ceļā uz Brālību atbildība būs progresa pamats.

191.

Brālība nepazīst atpūtu. Lai atpūtas jēdziens ir mīļš vienīgi blīvajos ceļos.

192.

Kā gadu tūkstošos saskatīt Brālības pamatu licēju? Tautas minēs gan Ramu, gan Ozirisu, gan Orfeju, gan daudzus labākos, kas uzglabājušies tautas atmiņā. Nesacentīsimies, kuram no tiem piešķirt pirmo vietu. Visi tika nomocīti un saplosīti. Ciltsbrāļi nepiedod rūpes par Vispārības labumu. Lai gadu simteņos Mācība transmutējas, un tādējādi lai salasās kopā izsvaidītie viena ķermeņa locekļi. Kas gan tos salasīs? Tautas atmiņa apstiprinājusi arī To, kura atdos spēkus, lai dzīvās daļas saudzētu. Atcerieties, cik daudzi pūlejušies Brālības labā.

193.

Plašajā kalnu zemē nav viegli atrast Brālības Mītni. Nav iespējams iedomāties kalnu sablīvējumu sarežģītību. Jūs jau zināt arī par īpašiem aizsardzības līdzekļiem. Ja arī pastāv zīmes, kas norāda robežas, tad kas gan izpratīs šīs pazīmes? Ja arī ir ceļa apraksti, tad kas gan komplicētajos simbolos atradīs norādījumus? Pat nesaprātīgais nojautīs šādas piesardzības iemeslus. Dzīvē cilvēki prot pasargāt mīļotu cilvēku. Kur sirds un jūtas, tur radīsies arī līdzekļi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

Sargāsim Brālību!

194.

Daži jums sacīs – mēs gatavi izprast Brālības Pamatus. Mēs gatavi nodibināt sadarbību, bet mums visapkārt tik neciešami apstākļi, ka labāku gatavību nav iespējams parādīt. Patiesi, var būt tādi apstākļi, kas neatļauj likt lietā to, kam sirds jau gatava. Nepakļausim briesmām nevainīgus censoņus. Tie var likt lietā savu prasmi citos apstākļos. Pagaidām lai ceļ Brālību domās. Ar šādu celšanu tie var attīrīt apkārtējo izplatījumu, un šāda doma jau būs dziedinoša. Bet lai tie neieslīgst iedomībā, ka jau pietiek celt tikai domās. Nē, Ceļinieks apstiprinās sasniegumus cilvēka kājām un rokām.

195.

Brālības izpratne var rasties negaidīti. Cilvēki paši pārvērš iespējas par šķēršļiem. Viens dēvē zemi par kapsētu, jo katrā vietā bijusi nāve, bet otrs to pašu Zemi atzīst par dzimšanu, jo katra vieta ir bijusi dzīvības izcelšanās vieta. Abiem taisnība, bet pirmais sevi ieslodzījis, kamēr otrais atbrīvojies evolūcijai.

Tā meklējiet līdzstrādniekus tur, kur domā par jaunu dzīvi.

196.

Jaunā dzīve ir sadarbība un prieks par Brālību. Nedomājiet, ka domas par Brālību jau vecas. Tās parādās mūžīgi, kā gaidīti ziedi.

Cilvēce reiz pagurs, tā pagurs, ka brēks pēc glābiņa, un šis glābiņš būs Brālībā.

197.

Brālībai visos laikos bijuši sevišķi Ašrami. Tie varēja pārvietoties, bet Centrs negrozāmi palika klinšu Torņos. Jāatzīst, ka pasaulē nemitīgi ieplūst Brālības strāvas. Nevajag prātot, kur tās sekmīgas vai nesekmīgas, šādi priekšlaicīgi slēdzieni vienīgi norāda, cik doma par Brālību aprobežota.

198.

Cilts priekšrocības Brālībā nevar pastāvēt. Dabiskā Hierarhija izriet no zināšanas prioritātes un gara primāta. Tādā kārtā apstākļi, kas visvairāk satrauc cilvēci. Brālībā atrisinās vienkārši, nešķiežot nevajadzīgus strīdus un nesaskaņas. Tur, kur apzinās, ka prioritāte ir liels upuris, tur nestrīdēsies par zemes apzīmējumiem. Cik daudz enerģijas un laika ietaupīsies uz Brālības pamatiem. Neaptumšosim gaišo jēdzienu ar to, ka dažreiz to lietoja kopā ar neizprastajiem brīvības un vienlīdzības jēdzieniem. Katrs izprot šo abu jēdzienu relativitāti, bet Brālība, kas balstās uz sirds jūtziņu, būs neapšaubāma. Tā Brālība jāpieņem kā realitāte.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.
4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

199.

Kad apziņa aizmiglosies, kad augstākie Jēdzieni attālināsies, padomājiet kaut par vienību labajos darbos.

Nav iespējams novērsties no visa, kas stiprina.

Nebūs izturīgs darbs naida vārdā, nepieļaujami gruži uz sliekšņa.

Kad posīsities tālajā ceļā, tad noslaukiet visus putekļus, lai aiz jums paliek tīra vieta.
Tā visās dzīves parādībās atcerēsimies par Zināšanas un Taisnības Centru, par Brālību.